

Predragi, neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Počeo je zadnji period prije beatifikacije predragoga don Álvara. Kako mi se čine dugi, ali i kratki dani koji nedostaju do 27. rujna! Isto se događalo don Álvaru u tjednima prije beatifikacije našega Oca. Tada nam je napisao nekoliko riječi koje ja koristim u ovoj situaciji: „Kako bi nam koristile preobilne milosti koje Gospodin i njegova Majka žele izliti na duše (...), dobro se u nutrini pripremite, tražite Boga u svom srcu i nastojite s Njim postojano govoriti, dobro ispunjajte Norme, velikodušno prikažite umor i protivštine koje mogu nastati za vrijeme putovanja“¹. Kao što vidite, taj poziv je sasvim aktualan.

Prije sam vam preporučio nekoliko načina kako bi vam pomogao u duhovnoj pripremi tog događaja. Možda se sada svaki pojedinac u tišini molitve može pitati kako je gajio želje – prenijete u konkretne odluke i velikodušnu svakodnevnu borbu – kako bi se bolje pripremio da primi milosti koje će Bog Naš Gospodin uliti u našu dušu. U svakom slučaju, uvijek smo u stanju da ubrzamo ritam u ova četiri tjedna i ponovno poboljšamo osobnu pobožnost.

Te želje će se intenzivirati također na marijanske blagdane koje slavimo tijekom mjeseca rujna; to je praktički svaki tjedan. 8. rujna, na dan Rođenja Presvete Djevice Marije, Bogu najdražeg stvorenja, koja je od trenutka svoga Bezgrešnog Začeca puna milosti i svakodnevno je rasla u toj punini, sve do trenutka svojega Uznesenja dušom i tijelom na Nebo: dobar trenutak da se u obnovljenom pouzdanju utječemo zagovoru naše Majke i molimo je da nas milost njezina Sina temeljito očisti od svih slabosti, čak i od najmanjih. Stoga ćemo rado ići na sakramentalnu Ispovijed i pomoći ćemo drugim ljudima da se dobro pripreme za taj sakrament milosrđa i radosti.

12. rujna susrećemo drugi liturgijski spomen: Presveto Ime Marijino. Kako smo radosni u duši dok to izgovaramo! Ako je ime Isusovo, kako kaže sveti Bernard, „med u ustima, melodija u ušima, klicanje u srcu“², nešto slično treba reći o imenu Marijinu. Stoga vam preporučam da se ovih dana posebno trudite u molitvi Zdravomarijo, prije svega u Krunici. Ponovljeni ali uvijek novi zaziv tog slatkog imena koje je Bog odabrao je kao melem koji ublažava protivštine, muzika koja je užitek za sluh srca, hrana dobrog okusa.

Sredinom mjeseca, 15. rujna, spomenut ćemo se Gospe žalosne koja se *iuxta crucem Iesu*, uz Isusov Križ, pridružuje žrtvi svoga Sina i koja nas je uzela kao svoju djecu³. Što bih vam drugo rekao nego da svojoj molitvi dodamo ukusan začim mrtvljenja? Na taj će način biti lakše *pokrenuti* Gospodina da nam dade svoje darove. Crkva se ne spominje uzalud žalosti Naše Gospe dan nakon Uzvišenja Svetoga Križa; naša Majka želi da usvojimo ***veliku pobožnost prema raspetom Kristu i nježnu i djetinju pobožnost prema Svetoj Mariji, Majci Božjoj i našoj Majci koja stoji jaka, puna boli, sama ili skoro sasvim sama uz Križ.***

Djeco, dodao je sveti Josemaría, ***mislite na svoj način. Recite nešto Gospodinu i recite nešto njegovoj Majci: ono što bismo rekli svojoj majci kad bismo je ovakvu vidjeli: uvrijeđenu, zlostavljanu, dok su u nju uprte oči zločestih ljudi. I sve to zbog ljubavi njezinog Sina, raspeta željom, puna prijekora i poniženja***⁴.

Osim toga, 15. rujna je godišnjica izbora don Álvara za prvoga nasljednika svetoga Josemarije

¹ Don Álvaro, Pismo, 27.4.1992.

² Sveti Bernard, *Govor o Pjesmi nad pjesmama*, III. br. 6 („Opera omnia“).

³ Usp. Iv 19, 26-27.

⁴ Sveti Josemaría, Bilješke iz razmatranja, 15.9.1970.

na čelu Opusa Dei. Predlažem vam da često molite molitvu s njegove sličice, stavljajući pod njegovu zaštitu potrebe Crkve, Djela, svijeta i svake osobe. Pred tužnom panoramom podijeljenoga svijeta, narodima koji su međusobno zavađeni, obiteljima razorenim zbog nejedinstva, božansko obećanje mira i jedinstva koje je najavljeno u Starom zavjetu i jasno potvrđeno u Novom, **ispunja nas nadom**, kaže Papa, **označava budućnost koju Bog već priprema za nas. S druge strane to obećanje je nerazdjeljivo povezano s jednom zapovijedi: to je zapovijed vraćanja k Bogu i poslušnosti iz sveg srca prema njegovom zakonu (usp. Pnz 30, 2-3). Božanski dar pomirenja, jedinstva i mira, u prisnom je odnosu s milošću obraćenja, preoblikovanjem srca koje može promijeniti pravac našem životu i našoj povijesti, osobama i narodima**⁵.

Na kraju se 24. rujna u nekim mjestima slavi spomen Majke Božje od Otkupljenja. To je marijanski zaziv koji je vrlo sjedinjen s poviješću Djela: pred njezinim likom je naš Otac molio u mnogim prilikama, a posebno godine 1946., prije svojega prvoga putovanja u Rim i na povratku. U njezine ruke i uz pomoć don Álvara posebnim pouzdanjem stavljamo apostolske plodove blagdana koji dolaze.

Kao u pismu prošlog mjeseca opet vas molim da ne zaboravite na ljude koji trpe ili su progonjeni zbog svoje vjere u različitim krajevima svijeta. Ne mislimo da ne možemo učiniti ništa. Iako se fizički nalazimo daleko, možemo im u njihovim patnjama pomoći svojom molitvom, žrtvom i ako je moguće također i svojim materijalnim služenjem; prije svega većom vjernošću prema svojim kršćanskim dužnostima. Sveti Josemaría je pisao da će **naš apostolski posao pridonijeti miru, suradnji ljudi među sobom, pravednosti, izbjegavanju rata, izoliranosti, nacionalnog egoizma i osobnog egoizma: jer svi će primijetiti da čine dio velike ljudske obitelji koju volja Božja vodi prema savršenosti**⁶.

Svi ratovi znače bič za čovječanstvo, ali postaju posebno strašni kada se provociraju krivim i bogohulnim izgovorom zbog imena Božjega, kao što papa je Franjo, kao i njegovi prethodnici, mnogo puta naglasio. Prošlih tjedana, konkretno, posebno dramatična je nastala situacija s kršćanima i ostalih religioznih skupina u Iraku, također i u Siriji, Nigeriji i drugdje. Zbog zločina kojima su izložena ta naša braća i sestre opet su aktualne misli svetoga Oca prilikom jedne od jutarnjih homilija u kapeli Kuće svete Marte: **Danas ima više svjedoka, više mučenika u Crkvi nego u prvim stoljećima. I u ovoj Misi, sjećajući se naših slavnih preda, ovdje u Rimu, mislimo također na svoju braću i sestre koji su progonjeni i koji trpe i svojom krvlju hrane sjeme tolikih malih Crkava koje nastaju. Molimo za njih i također za nas**⁷.

U mjesecu njegove beatifikacije molimo don Álvara za mir u svijetu, a posebno za utjehu tih kršćana i mnogih drugih ljudi dobre volje koji se napadaju zbog svoje vjere. Don Álvaro je u svojoj mladosti pretrpio progon iz religioznih razloga i suočio se s mogućnošću mučeništva, potpuno spreman na to ako bi Gospodin tražio, kada su mu prilikom registracije u prvim mjesecima španjolskoga građanskoga rata policajci našli križ u džepu, što je u to vrijeme bila opasnost za zatvor i strogu kaznu.

Isto se dogodilo dok je bio u zatvoru gdje su mu prijetili čak i pištoljem uperenom u glavu. Prepustio se rukama Gospodinovim i nije davao znak koji bi bio protiv vjere ili nade koje su hranile njegovu dušu. Siguran sam da će on tu našu molitvu prenijeti Bogu i da će ona biti posebno djelotvorna. Možda možemo ponoviti molitvu koju je sveti Josemaría napisao u sličnoj situaciji: **Kako je lijepa molitva, koju bi često trebao ponavljati, onog prijatelja koji**

⁵ Papa Franjo, Homilija u Seulu, 18.8.2014.

⁶ Sveti Josemaría, *Pismo*, 9.1.1932., br. 38.

⁷ Papa Franjo, Homilija, 30.6.2014.

se molio za, iz mržnje prema vjeri, utamničenog svećenika: “Bože moj, utješi ga, jer trpi progonstvo zbog Tebe. Koliki pate, jer ti služe!”⁸.

U isto vrijeme preporučimo se u autentičnoj vjeri tim novim suvremenim mučenicima. Molimo ih također da nas s Neba podrže i pomognu nam da budemo svjedoci ljubavi Kristove u svojim obiteljima, u svojem kraju i gradu gdje stanujemo, u svom narodu i u cijelom svijetu, kao i među siromašnima i bolesnima. Neka svi kršćani, kao i oni, budu upaljeno svjetlo u ovom svijetu kojem su potrebni sijači mira i radosti.

Vraćam se na neposrednu pripremu za 27. i 28. rujna u Madridu i 30. rujna u Rimu. Kao što nam je preporučio novi blaženik, „slijedite što je bolje moguće upute koje ćete dobiti, malo njih, ali koje su potrebne za dobro odvijanje ceremonije i kako bi se omogućio duhovni napredak onih koji će biti prisutni. Prije svega, kćeri i sinovi moji – nastavio je – živite ove dane vrlo nadnaravno i pokažite svoju pobožnost u liturgijskim obredima prirodno i jednostavno“⁹.

Potrudimo se prenijeti te savjete svim ljudima koji će nas izbliza ili izdaleka pratiti na toj proslavi. Za svih će biti razlog radosti kada oni koji prisustvuju Misi beatifikacije i onima koje se slave slijedećih dana kao zahvala odgovore jedinstveno i staloženo riječima onoga koji slavi. „I neka pjevanje – pjevanje zahvale Bogu i klicanje – odzvanja i stigne u svojoj jačini do Neba: *et clamor meus ad te véniat* (Ps 102, 2). To mora biti – zaključio je don Álvaro – *jedinstveno klicanje* – vaše molitve i pjevanja – koje se čuje u liturgijskom obredu (...), prožeto nadnaravnim smislom, duhom molitve i vedrom radošću“¹⁰.

Istovremeno nastojimo s velikom ljubavlju činiti Bdijenje pred Presvetim Sakramentom prvoga petka u mjesecu; intenzivirajte apostolat Ispovijedi koji je toliko volio don Álvaro, kao i molitvu za Papu i njegove nakane. Jučer sam zaredio za svećenike dvojicu vaše braće Pridruženih. Molite posebno za njih i za sve svećenike.

Posebno se radujem priopćiti vam da sam – skupa s vama – mogao pratiti moje kćeri i sinove iz Venezuele i biti tamo na godišnjicu moga svećeničkoga ređenja; iz njihova apostolskoga posla nastat će obilje plodova.

Neću više duljiti. Tvrdim vam da ste svi prisutni u mojim molitvama, posebno oni koji iz različitih razloga nećete moći biti fizički prisutni beatifikaciji don Ávara. Kao što sam vam već rekao, svi ćemo biti vrlo sjedinjeni u molitvi i u nakanama.

Sa svom ljubavlju vas blagoslivlja i mnogo vas se sjeća

vaš Otac
+ Javier

TorreCiudad, 1. rujna 2014.

⁸ Sveti Josemaría, *Kovačnica*, br. 258.

⁹ Don Álvaro, *Pismo*, 27.4.1992.

¹⁰ *Isto*.